

Briselē, 2019. gada 6. jūnijā
(OR. en)

9727/19

CT 55
ENFOPOL 278
COTER 71
JAI 589
COPEN 237

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Datums: 2019. gada 6. jūnijs

Saņēmējs: delegācijas

Iepr. dok. Nr.: 9366/19

Temats: Padomes secinājumi par radikalizācijas cietumos novēršanu un apkarošanu un rīcību attiecībā uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem pēc to izlaišanas no cietuma
– *Padomes secinājumi (2019. gada 6. jūnijs)*

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par radikalizācijas cietumos novēršanu un apkarošanu un rīcību attiecībā uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem pēc to izlaišanas no cietuma; secinājumus Padome pieņēma 3697. sanāsmē 2019. gada 6. jūnijā.

PADOMES SECINĀJUMI

par radikalizācijas cietumos novēršanu un apkarošanu un rīcību attiecībā uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem pēc to izlaišanas no cietuma

UZSVEROT, ka cīņai pret terorismu ir liela prioritāte Padomes darba kārtībā,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka Eiropadome 2018. gada oktobrī pieprasīja pasākumus nolūkā stiprināt spējas novērst radikalizāciju un terorismu un efektīvi reaģēt uz to, pilnībā ievērojot pamattiesības,

NORĀDOT, ka radikalizācija visās tās izpausmēs, kas noved pie terorisma un vardarbīga ekstrēmisma, joprojām ir būtisks izaicinājums, kura risināšanai vajadzīga daudzāģentūru pieeja, pirmām kārtām dalībvalstīs, tad ES līmenī un pēc tam prioritārajos kaimiņreģionos,

UZSVEROT to, ka ir īpaši svarīgi un steidzami nepieciešami efektīvi pasākumi rīcībai attiecībā uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem, radikalizācijas cietumos novēršanai un rehabilitācijas un reintegrācijas stratēģiju īstenošanai, ņemot vērā risku, ko rada arvien pieaugošais skaits terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītāju vai to nodarījumu izdarītāju, kas radikalizējušies cietumsoda izciešanas laikā, un ņemot vērā to, ka vairāki šie nodarījumu izdarītāji tiks izlaisti no cietuma nākamo divu gadu laikā, kā uzsvērts ES draudu novērtējumā terorisma apkarošanas jomā,

ATZINĪGI VĒRTĒJOT dalībvalstu un Komisijas kopīgos centienus šajā jomā, jo īpaši Komisijas Augsta līmeņa ekspertu grupas radikalizācijas jautājumos (*HLCEG-R*) galīgo ziņojumu, Koordinācijas padomes radikalizācijas jautājumos izveidi un stratēģiskās ievirzes attiecībā uz koordinētu ES pieeju radikalizācijas novēršanai 2019. gadā, kurās norādīts, ka rīcība attiecībā uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem un radikalizācijas cietumos novēršana joprojām ir būtiski izaicinājumi visā ES, un ieteikts stiprināt dalībvalstu spējas izstrādāt, īstenot un izvērtēt riska novērtēšanas rīkus un distancēšanās programmas, lai varētu īstenot terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītāju mērķtiecīgu un efektīvu rehabilitāciju un reintegrāciju,

ATZINĪGI VĒRTĒJOT dalībvalstu iniciatīvu par profilaktisko darbu cietumos, rehabilitāciju un reintegrāciju saskaņā ar projektos balstītu pieeju, kura tika ieviesta kā viens no *HLCEG-R* ieteikumiem,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka arī EP Īpašās komitejas terorisma jautājumos ziņojuma secinājumus tika uzsvērtā nepieciešamība pievērsties arvien lielākajam izaicinājumam saistībā ar radikalizāciju cietumos un izstrādāt un īstenot efektīvākus pasākumus šajā jomā,

ATZĪSTOT darbu, ko šajā jomā veic Radikalizācijas izpratnes tīkla Izcilības centrs, kurš ir būtiska platforma labākās prakses apmaiņai starp praktiķiem un zināšanu bāzes paplašināšanai šajā konkrētajā jomā,

jo īpaši ATGĀDINOT:

- Eiropas Savienības Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu secinājumus par krimināltiesiskas atbildes rīcības pastiprināšanu pret radikalizāciju, kas noved pie terorisma un vardarbīga ekstrēmisma ¹, kas pieņemti 2015. gada 20. novembrī, un jo īpaši secinājumus par brīvības atņemšanas režīmiem, rehabilitāciju un reintegrāciju un apmācību;
- Pārskatītās pamatnostādnes ES Radikalizācijas un teroristu vervēšanas apkarošanas stratēģijai (2017. gada 30. jūnijs) ²;
- secinājumus, kas tika izdarīti konferencē par radikalizāciju cietumos, kura notika 2018. gada 27. februārī un kuru rīkoja Komisija kopā ar prezidentvalsti Bulgāriju (izvērtējot darbu, kas šajā jomā paveikts kopš 2015. gada);
- 2018. gada 9. martā notikušās tieslietu ministru pusdienlaika diskusijas par radikalizāciju cietumos;
- ES un Rietumbalkānu kopīgo rīcības plānu par terorisma apkarošanu, ko parakstīja 2018. gada oktobrī,

¹ 14419/15.

² 10855/17.

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

ATZĪST potenciālo risku Eiropas iedzīvotājiem, kas izriet no terora aktiem, kurus iedvesmojuši, organizējuši, veicinājuši vai izdarījuši terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītāji un/vai personas, kas radikalizējušās cietumsoda izciešanas laikā,

ATZĪST, ka ir pastāvīgi jāuzlabo sadarbība un darbību koordinācija gan valstu, gan ES līmenī un jāizstrādā vispiemērotākie rīki, lai efektīvi reaģētu uz izaicinājumu saistībā ar radikalizāciju cietumā,

AICINA DALĪBVALSTIS:

- turpināt izstrādāt specializētus intervences pasākumus rīcībai attiecībā uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem un tādiem nodarījumu izdarītājiem, par kuriem tiek lēsts, ka pastāv risks to radikalizācijai cietumsoda izciešanas laikā, tostarp izvērst iespējas daudzāģentūru informācijas apmaiņai konkrēti rehabilitācijas, reintegrācijas un riska pārvaldības pēc izlaišanas no cietuma nolūkos;
- īstenot attiecīgos Padomes secinājumus un, attiecīgā gadījumā, Komisijas Augsta līmeņa ekspertu grupas radikalizācijas jautājumos ieteikumus;
- kad tas ir vajadzīgs un attiecīgi, cik iespējams labi izmantot labo praksi rīcībai attiecībā uz radikalizāciju cietumos, kas apzināta plašas apspriešanās gaitā, kuru īstenoja prezidentvalsts un kura sīki izklāstīta pielikumā;
- izskatīt iespējas iesaistīties Eiropas penitenciāro mācību akadēmiju tīklā (*EPTA*) un rosināt dalību pašlaik notiekošajā šā tīkla izvēršanas projektā, kuru līdzfinansē no programmas "Tiesiskums",

AICINA KOMISIJU:

- atbalstīt dalībvalstu darbu (tostarp ar pieejamiem finanšu instrumentiem, piemēram, "Iekšējās drošības fonds – policija" un programma "Tiesiskums") pie tā, lai turpinātu izstrādāt riska pārvaldības rīkus un praksi un īstenotu apmācības programmas attiecīgiem profesionāļiem un praktiķiem (cietumu personālam, probācijas darbiniekiem, tiesu iestādēm utt.), terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītāju deradikalizācijas, distancēšanās un rehabilitācijas programmas ieslodzījuma un rehabilitācijas laikā un sociālās reintegrācijas rīkus pēc to izlaišanas no cietuma;
- turpināt sekmēt informācijas un labas prakses un gūto atziņu apmaiņu, dinamiski darbojoties dažādām šajā jomā izveidotajām iniciatīvām, iesaistot dalībvalstu un praktiķu tīklus dažādās attiecīgās darbības jomās, piemēram, *EuroPris*, Eiropas Probācijas konfederāciju (*CEP*) un *RAN*;
- vēl vairāk sekmēt konsolidētu zināšanu attīstību, uz faktiem balstītu pētniecību un praktiskas norādes ES līmenī, lai palīdzētu dalībvalstīm efektīvi risināt jautājumus saistībā ar radikalizāciju cietumos un terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītāju un/vai cietumos radikalizējušos nodarījumu izdarītāju sociālo reintegrāciju;
- turpināt atbalstīt darbu, ko veic trešās valstis un partneri, īpaši kaimiņreģioni, piemēram, Rietumbalkāni, *MENA* reģions (Tuvie Austrumi un Ziemeļāfrika) un Sāhela, lai novērstu radikalizāciju cietumos un ieviestu deradikalizācijas un distancēšanās programmas laikā, kamēr ir atņemta brīvība, kā arī rehabilitācijas un reintegrācijas programmas pēc izlaišanas no cietuma;
- iekļaut prezidentvalsts Rumānijas rīkotās apspriešanās rezultātus turpmākajā darbā pie rīcības attiecībā uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem un radikalizāciju cietumos, un sniegt atbalstu dalībvalstīm attiecīgās prakses un intervences pasākumu īstenošanā;
- kopā ar dalībvalstīm Koordinācijas padomē radikalizācijas jautājumos pārskatīt gūto progresu un novērtēt turpmākas rīcības nepieciešamību.

LABĀ PRAKSE rīcībai attiecībā uz radikalizāciju cietumos un attiecībā uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem pēc to izlaišanas no cietuma

Vispārējs satvars

Lai nodrošinātu, ka valsts un Eiropas līmenī iesaistīto institucionālo un sabiedrības rīcībspēku darbs ir saskanīgs un koordinēts, ir vajadzīga daudzdisciplīnu pieeja, kurā ņem vērā dažādās procesa dimensijas – novēršanu, sodus/ieslodzījumu, rehabilitāciju un reintegrāciju.

Efektīvas valstu koordinācijas un sadarbības politikas, kurās iesaistīti attiecīgie rīcībspēki, varētu sekmēt to, ka tiek agrīni atklāta radikalizācija un vervēšana cietumā un tiek izstrādāti atbilstīgi pasākumi. Tie varētu ietvert ātru informācijas apmaiņu (iesaistot starpdepartamentu/starpaģentūru tīklus un darba grupas), rakstiskus norādījumus un stratēģijas un/vai specializētu apmācību un norādes.

Pasākumus varētu pastāvīgi pielāgot un atjaunināt, lai ņemtu vērā šā izaicinājuma mainīgo raksturu, ko izraisa radikālisma vai ekstrēmisma vides izmaiņas.

Specializētas un daudzdisciplīnu vienības, kas atbildīgas par vardarbīga ekstrēmisma un radikalizācijas cietumos apkarošanu, varētu būt efektīvs veids, kā partnerībā ar citām ieinteresētajām personām, dažas no kurām ir vietējās, veikt radikalizētu personu identificēšanu, deradikalizāciju, distancēšanu un sociālo reintegrāciju un mēģināt novērst radikalizāciju.

Varētu veikt novērtējumu, lai noteiktu, vai jāizstrādā specializētas programmas, reaģējot uz konkrētām vajadzībām un iezīmēm, kas piemīt terorisma vai vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājām sievietēm.

Īpaša uzmanība jāpievērš nepilngadīgajiem nodarījumu izdarītājiem, kas būtu jāuzskata ne vien par izdarītājiem vai iespējamiem draudu avotiem, bet arī – atkarībā no viņu vecuma un personīgās attīstības stadijas – par cietušajiem, pilnībā ievērojot viņu pamattiesības un saskaņā ar attiecīgajiem valsts un ES tiesību aktiem par brīvības atņemšanu nepilngadīgām personām.

Apmācība

Varētu izstrādāt un īstenot visaptverošas apmācības programmas cietumu un probācijas darbiniekiem – tostarp īpašus izpratnes veicināšanas un radikalizācijas novēršanas moduļus viņu sākotnējās apmācības gaitā –, jo īpaši tajos cietumos, kuros ievietotas personas, kas jau ir saistītas ar terorismu vai radikalizāciju.

Programmas varētu būt galvenokārt vērstas uz darbinieku izpratnes uzlabošanu par vardarbīgu ekstrēmismu, radikalizācijas izpausmēm un ekstrēmistu ideoloģijām (tostarp, kā atpazīt radikalizētas uzvedības agrīnas pazīmes un kā sniegt alternatīvus naratīvus) vai uz tādu konkrētu novēršanas pasākumu īstenošanu, kas vērsti uz gados jauniem un viegli ietekmējamiem ieslodzītajiem, kuriem piemīt būtiski riska faktori. Darbiniekiem tādējādi vajadzētu spēt nodrošināties ar zināšanām un rīkiem, kas vajadzīgi, lai tiktu galā ar izaicinājumiem, ar kuriem tie saskaras savā parastajā saskarsmē ar ieslodzītajiem, ar to būtu jāattīsta darbinieku spējas reaģēt uz situāciju un jāatvieglo viņu darbs ar vardarbīgiem ieslodzītajiem. Apmācībai vajadzētu būt konkrēti pielāgotai dažādu darbinieku veidu vajadzībām un viņu konkrētajiem pienākumiem.

Noderīgs varētu būt rīku kopums, kas paredzēts, lai palīdzētu cietumu un probācijas darbiniekiem konstruktīvi strādāt ar ieslodzītajiem, kuri var būt pakļauti radikalizācijai.

Noderīgi ir apmācības pasākumi, kurus rīko ES aģentūras (piemēram, *CEPOL*) vai attiecīgie ES tīkli (piemēram, *RAN*, *CEP*, *EuroPris*, *EPTA*) vai kurus atbalsta ES finansēti projekti (piemēram, *DERAD*). Noderīgas ir arī rokasgrāmatas, pamatnostādnes un citi atbalsta veidi.

Kā pēcpasākumu Eiropas Tiesiskās apmācības tīkla (*EJTN*) apmācības moduļu ES mēroga testēšanai varētu veicināt valsts līmeņa apmācības kursus tiesnešiem un prokuroriem par radikalizācijas jautājumiem.

IESLODZĪJUMS

Režims

Brīvības atņemšanas režīms, kas piemērojams personām, kuras notiesātas par teroristu nodarījumiem, parasti tiek noteikts katrā gadījumā atsevišķi pēc sākotnējā riska novērtējuma. Tomēr vajadzības gadījumā varētu piemērot īpašus drošības pasākumus (vai nu vispārīgus, vai konkrēti pielāgotus), tostarp atšķiršanu no citiem ieslodzītajiem.

Varētu veikt sākotnēju riska novērtējumu, lai noteiktu katram ieslodzītajam piemērotu brīvības atņemšanas režīmu.

Speciālistu grupa, proti, cietuma personāls un profesionāļi (tostarp psihologs vai psihiatrs) varētu novērtēt radikalizācijas risku un potenciālos draudus citu ieslodzīto drošībai. Vissmagākajiem gadījumiem varētu izveidot atsevišķus nodalījumus paaugstinātas drošības cietumos.

Alternatīvs risinājums ir radikalizētu personu izvietošana izklaidus starp parastajiem ieslodzītajiem – tomēr vienlaikus nepieļaujot, ka šādām personām ir tieša saskarsme ar viegli ietekmējamiem ieslodzītajiem vai citai ar citu, lai nepieļautu vardarbīga ekstrēmisma uzskatu izplatīšanos un/vai tīklu veidošanos.

Potenciālo risku novērtēšana

Ir pierādījies, ka specializētu darbinieku – personu, kas apmācītas novērot kultūru atšķirības un atpazīt radikalizācijas pazīmes –nodarbināšana ar uzdevumu uzraudzīt ieslodzīto uzvedību un viņu savstarpējās saiknes ir efektīva metode, kā identificēt radikalizācijas avotus un veicinātājus. Šie darbinieki varētu arī regulāri veikt informācijas apmaiņu ar citām attiecīgām personām, tostarp – bet ne tikai – ar citiem cietumu darbiniekiem, cietumu un probācijas dienestiem un citām kompetentām iestādēm.

Profesionālus riska novērtēšanas rīkus (piemēram, *VERA-2R*, *ERG 22*), kas pielāgoti katras dalībvalsts konkrētajām vajadzībām, var izmantot, lai nodrošinātu informācijas bāzi samērīgai riska pārvaldībai, vairotu izpratni un pārliecību to darbinieku un lēmumpieņēmēju vidū, kuri tieši strādā ar terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītājiem, un lai sekmētu un virzītu efektīvu mērķtiecīgu iejaukšanos.

Efektīvā novērtējumā, kuru balsta uz skaidriem un operatīviem rādītājiem, varētu ņemt vērā, piemēram, radikalizācijas trīs dimensijas:

1. cik lielā mērā persona ir pieslēgusies radikālajai ideoloģijai;
2. cik ticams ir tas, ka tā tādēļ iesaistīsies vardarbībā; un
3. cik lielā mērā tā ir spējīga nodarīt ļaunumu.

Riska novērtējumus varētu regulāri veikt cietuma administrācija sadarbībā ar citām valsts iestādēm, tostarp tiesu iestādēm un drošības dienestiem, lai aplēstu, kādu risku rada radikalizēti ieslodzītie. Šos novērtējumus varētu veikt šādu personu ieslodzījuma sākumā, tā laikā un/vai tuvojoties ieslodzījuma beigām. Pirms izlaišanas no cietuma varētu sagatavot pārbaudes ziņojumus, kuros apkopotu brīvības atņemšanas termiņa laikā savākto informāciju, un tie būtu jānosūta personām, kas iesaistītas programmās, kuras paredzētas laikam pēc izlaišanas no cietuma.

Informācijas apmaiņa

Pienācīgi specializētiem cietumu sistēmas darbiniekiem (vai struktūrām) varētu uzdot vākt, apstrādāt un koplietot informāciju par radikalizāciju cietumos, stingri ievērojot datu aizsardzības noteikumus un principu "nepieciešamība zināt".

Valsts līmeņa koordinācija un sadarbība starp attiecīgām ieinteresētajām personām (cietumu un probācijas iestādēm, tiesībaizsardzības un citām kompetentām iestādēm) varētu ietvert informācijas un speciālo zināšanu apmaiņu, konkrētiem jautājumiem veltītas sanāksmes un specializētu grupu vai uzdevumgrupu izraudzīšanos, kas apspriestu konkrētus gadījumus, kuri rada ekstrēmisma riskus un/vai atklāj vājās vietas.

Deradikalizācijas, distancēšanās un rehabilitācijas programmas

Katrā gadījumā atsevišķi varētu īstenot pasākumus nolūkā mudināt ieslodzītos distancēties no vardarbīga ekstrēmisma darbībām. Darbiniekiem būtu konstruktīvi jāiesaistās dialogā ar ieslodzītajiem, kurus interesē vardarbīga ekstrēmisma idejas. Psihologu, pedagogu u.c. grupas varētu sniegt palīdzību un atbalstu profesionāļiem, kuri strādā cietumu un probācijas dienestos.

Deradikalizācijas, distancēšanās un rehabilitācijas programmas varētu jo īpaši aptvert šādus aspektus:

- ieslodzīto sociālo un saskarsmes prasmju attīstīšana;
- ieslodzīto izglītošana un arodapmācība nolūkā palīdzēt viņiem integrēties pēc izlaišanas no cietuma;
- kognitīva uzvedības apmācība (piemēram, nolūkā izmainīt impulsīvu un egocentrisku domāšanu);
- konsultācijas, terapija un rehabilitācija (piemēram, atkarības no kādām vielām ārstēšana vai vardarbīgas vai noziedzīgas uzvedības korigēšana);
- iesaistīšanās kultūras, sociālos un sporta pasākumos;
- ieslodzīto mudināšana atteikties no jebkāda veida vardarbības.

Varētu noteikt izmēramus snieguma rādītājus, pēc kuriem novērtēt deradikalizācijas, distancēšanās un rehabilitācijas programmu efektivitāti.

Būtiska loma vardarbīgām reliģiskajām ideoloģijām pretēju naratīvu sniegšanā ir reliģiskajiem pārstāvjiem, kas sniedz garīgu palīdzību ieslodzītajiem. Viņi var izprast un vajadzības gadījumā apstrīdēt terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītāja pasaules uzskatu un teoloģiskās interpretācijas. Varētu sniegt atbalstu reliģiskajiem pārstāvjiem, piemēram, specializētu apmācību, koncentrējoties uz konstruktīvu saziņu un alternatīviem naratīviem. Lai nepieļautu nekādu ieslodzīto turpmākas radikalizācijas risku, reliģiskajiem pārstāvjiem, kuri ar viņiem strādā – un kurus dažreiz nodarbina cietumi –, varētu pirms iecelšanas amatā piemērot rūpīgu pārbaudes procesu un atlases procedūru saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

NVO un sociālie darbinieki varētu sekmēt un atbalstīt ieslodzīto deradikalizāciju un distancēšanos. Varētu izvērst partnerības ar brīvprātīgajiem vai citām nevalstiskām struktūrām, lai paplašinātu ieslodzīto sociālos tīklus.

PĒC IZLAIŠANAS NO CIETUMA

Rehabilitācija un reintegrācija

Personu, kas pirms ieslodzījuma vai tā laikā var būt bijušas pakļautas radikalizācijai, sekmīgā profesionālā un sociālā reintegrācijā būtiska loma ir gan psiholoģiskajai palīdzībai, gan konsultēšanai, gan izglītībai, apmācībai un atbalstam.

Daudzaģentūru pieeja, kurā varētu būt ietverti probācijas dienesti, vietējās iestādes, sociālie darbinieki un NVO, kā arī – attiecīgā gadījumā – reliģiskie pārstāvji, ir būtiska, lai dotu bijušajiem ieslodzītajiem iespēju sekmīgi reintegrēties un nepieļautu, ka tie atkārtoti iesaistās radikālās vai vardarbīgās ekstrēmistu darbībās.

Varētu izstrādāt programmas, kas vērstas uz terorisma un vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītāju rehabilitācijas un sociālās reintegrācijas sekmēšanu.

Uzraudzība un informācijas apmaiņa

Ir jāsekmē informācijas apmaiņa valsts līmenī starp cietumiem, probācijas dienestiem un drošības partneriem, no vienas puses, un sociālajiem un vietējiem partneriem, no otras puses, lai īstenotu efektīvas reintegrācijas programmas un uzraudzības režīmus un samazinātu recidīvisma risku.

Katrā gadījumā atsevišķi saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ievērojot samērīguma principu un attiecīgās personas pamattiesības, varētu nodrošināt to radikalizēto personu turpmāku uzraudzību, par kurām, spriežot pēc riska novērtējuma, tiek uzskatīts, ka tās pēc izlaišanas no cietuma joprojām rada draudus.

Lietderīgi varētu būt arī pasākumi pēc izlaišanas no cietuma nolūkā nepieļaut, ka terorisma vai vardarbīga ekstrēmisma nodarījumu izdarītāji vai tādi nodarījumu izdarītāji, kas radikalizējušies cietumsoda izciešanas laikā, pēc izlaišanas no cietuma iesaistītās vardarbīga ekstrēmisma darbībās.

Varētu plašāk izvērst stratēģiska līmeņa informācijas koplietošanu ES līmenī attiecībā uz radikalizāciju cietumos.

Papildus tam vērtīgs rīks varētu būt informācijas par radikalizētiem ieslodzītajiem apmaiņa starp ES dalībvalstīm (un, attiecīgā gadījumā, ar to izcelsmes/dzīvesvietas valstīm) uz divpusēja vai daudzpusēja pamata tiktāl, ciktāl to atļauj valsts tiesību akti, piemēram, ja koplietojamā informācija attiecas uz bijušajiem ieslodzītajiem, kas atgriežas vai ceļo uz citām dalībvalstīm. Ieguvumus varētu dot labāka esošo informācijas sistēmu (tostarp Šengenas Informācijas sistēmas) izmantošana.